

VERBIST, Aloïs, verzetsman en ijveraar voor amnestie (Pulderbos 12 juni 1920).

Van zijn 15de jaar af was Verbist bakkersknecht in het Antwerpse. Hij behoorde tot de Kajottersbeweging. Sinds maart 1940 soldaat werd hij in juni als krijgsgevangene naar huis gezonden. Hij ging in november 1940 om de brode in Duitsland werken en huwde in september 1941 de dochter van de Nijlense oud-strijder Gysemans, lid van het Verbond van Vlaamse Oudstrijders, waardoor zijn eerste contact met de V.B. ontstond. In 1943 verschaftte hij in zijn eigen bakkerij te Antwerpen een schuilplaats aan ondergedoken werkweigeraars. Op 20 januari 1943 legde hij de eed af als verzetsman in de Nationale Koninklijke Beweging (NKB). Bij de verovering van Antwerpen door Canadese troepen meldde hij zich als brancardier en nam aldus deel aan de krijgsverrichtingen te Antwerpen en te Merksem. Sinds 1946 behoorde hij tot de L III-beweging, die uit de NKB ontstaan was en vooral optrad bij manifestaties rondom de koningskwestie. In 1955 werd hij tewerkgesteld op het ministerie voor Arbeidsvoorziening te Brussel. Daar maakte de achteruitstelling van de Vlamingen hem tot een bewust flamingant. In 1963 sloot hij zich aan bij de Vlaamse Volksbeweging, maar hij vond deze niet radicaal genoeg. Zijn volle sympathie en steun gingen toen naar Wim Maes en zijn Vlaamse Militanten Orde. Toen hij met hen tijdens een vriendschapsbezoek aan de herwonnen Voerstreek aldaar door Nederlandsonkundige rijkswachters op slagen met de gummistok werd onthaald, zat de Vlaamse strijdlust er bij hem voor goed in. Toen de Bormsherdenking in april 1966 op aandringen van sommige verzetslieden door het Merksemse gemeentebestuur verboden werd, hing hij als protest zijn verzetseretekens aan de kerkhofmuur. Met mej. Aretz, die hij aldaar leerde kennen, en nog een vijftal andere gewezen verzetslieden richtte hij eind 1966 het Vlaams-Nationaal Verbond van Weerstanders en Politieke Gevangenen op. Sindsdien was Aloïs Verbist een groot ijveraar voor amnestie, die zijn vaak spectaculaire acties met allerlei stunts gepaard liet gaan (hongerstaking, vastketenen met een gewezen Oostfronter aan de tralies van het fort van Breendonk). Omdat hij te Oostende had deelgenomen aan een verboden amnestiebetoging, liep hij in juni 1971 een veroordeling op: drie dagen gevangenis, die hij te Antwerpen uitzat, waarna hij zijn groot houten amnestiekruis naar Kontich sleepte.

ALBERT GOOVAERTS

VERBOND DER VLAAMSCHE MAATSCHAP